

Koncepce kandidáta na funkci rektora JAMU 2014–2018

Prof. PhDr. Josef Kovalčuk

Září 2013

Brno

Struktura koncepce

1. Motivace	3
2. Osobnostní předpoklady	3
3. Vize JAMU.....	4
3. Priority směrem k vnitřnímu prostředí (body 1–15)	5
4. Priority směrem k vnějšímu prostředí (body 1–6)	11
5. Závěr	14

Vážení členové akademického senátu,

doznávám, že jsem určitou dobu váhal, zda mám vyslyšet naléhání některých mých kolegů, abych přijal kandidaturu na funkci rektora JAMU. Jestliže jsem nakonec přistoupil na jejich argumenty, mělo to několik důvodů, které se dale pokusím rozvést.

1. Motivace

Na prvním místě je to skutečnost, že v mnoha směrech mám jiný názor na způsob vedení JAMU než rektor stávající a že mi na budoucnosti naší školy, které jsem od roku 1990 pomáhal vtisknout novou tvář, výrazně záleží. Jde především o to, že rektor má vytvářet jasnou vizi pro směřování školy, má přinášet dostatek impulzů pro její uskutečňování a stejně tak musí i důsledně sledovat a hodnotit způsob jejího naplňování, aby škola nefungovala jen samospádem či jistou setrvačností.

Rektor JAMU by – dle mého názoru – měl zosobňovat hodnoty, ke kterým se škola vztahuje, a také osobnostně ručit za program, který vytváří. Dovolte mi proto, abych na počátku – alespoň těm mladším z vás – připomenul některé momenty mého životního uměleckého, odborného i pedagogického směřování.

2. Osobnostní předpoklady

Jako divadelní dramaturg jsem se ve své profesní dráze zaměřoval zaměřoval na koncepční, programovou a programátorskou činnost, vytváření vizí pro budoucí směřování divadel a rovněž fakulty, na níž od roku 1990 působím. Nejprve to bylo HaDivadlo, které jsem spoluzakládal a které jsem formoval jako autorské studiové divadlo a které v 70. a zejména v 80. letech sehrálo nikoli nevýznamnou roli v opozici vůči normalizačnímu režimu, jež vyvrcholila v listopadu roku 1989. Následně na jaře roku 1990 jsem se na výzvu divadelníků, studentů i nově zvolené rektorky JAMU Aleny Štěpánkové Veselé ujal úkolu vybudovat obnovenou Divadelní fakultu JAMU. Byla to nelehká, ale radostná práce, protože jsem se při ní mohl opřít i o řadu vynikajících osobností, které přijaly mé oslovení k spoluúčasti při

vytváření koncepce původních i nových oborů i studijních programů a věnovaly tomu své nejlepší síly. Během několika prvních let, kdy jsem byl dvakrát zvolený do funkce děkana, se podařilo vytvořit nejen pevné základy nově koncipované výuky, ale také vybudovat pro fakultu mimořádně kvalitní zázemí. Na prvním místě to bylo získání budovy na Mozartově ulici a zajištění její rekonstrukce pro potřeby výuky v rekordně krátkém čase, zásadní rekonstrukce Divadelního studia Marta, založení renomovaného mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER a vybudování základní sítě mezinárodních kontaktů. V letech 1997–2002 jsem na základě úspěšného výběrového řízení působil v pražském Národním divadle jako umělecký šéf činohry, kam jsem ke spolupráci přivedl celou řadu progresivních tvůrců, m.j. též absolventy JAMU. Po skončení funkčního období jsem se vrátil na Divadelní fakultu, kde jsem byl následně opět dvakrát zvolený děkanem a vnášel do její činnosti nové impulzy. V současnosti jsem zde proděkanem pro vědu, výzkum a zahraniční koncepce, vedu jeden z ateliérů režie a dramaturgie a jsem předsedou oborové rady doktorského studia. V uplynulých čtyřech letech jsem zároveň čtyři roky působil jako dramaturg Divadla Husa na provázku, kde jsem měl příležitost realizovat řadu rozsáhlých tvůrčích projektů. Jestliže jsem svou profesí divadelník, neznamená to, že bych neměl také výrazný vztah k hudbě. Může o tom svědčit například mé vystoupení na konferenci věnované Rudolfu Firkušnému, stejně tak jako příprava publikace vzpomínek mého tchána muzikologa Roberta Smetany, blízkého Firkušného přítele.

3. Vize JAMU

Východiskem mé koncepce je vize JAMU jako vysoké umělecké školy univerzitního typu, která poskytuje svým studentům špičkové příležitosti pro rozvoj jejich talentu a také s tím související odborné vzdělávání, školy na níž jsou výborní pedagogové, která má kvalitní zázemí pro studenty, nabízí možnost plné koncentrace na studium a také dostatek inspiračních podnětů, včetně bohatého kulturního života. Školy, která spolugarantuje nejvyšší dosažitelnou úroveň divadelního a hudebního umění a kultury v České republice v současnosti i v budoucnosti a která uskutečňuje v těchto oborech také základní vědecký výzkum. Školy, která rozvíjí Janáčkův odkaz, jeho hledačství a novátorství v tvorbě hudební i dramatické. Školy, která připravuje a vychovává tvůrce, autory, interprety, umělecké pedagogy i hudební a divadelní manažery tak, aby se z nich stali představitelé nejvyšších hodnot české hudební a divadelní kultury, kteří vytvářejí díla, která jsou jedinečná také v kontextu kultury evropské.

Školy, která stále rozvíjí své výborné renomé a která na sebe klade vysoké nároky a cíle, ale stejně tak i školy, na které je příjemné studovat, protože na ní fungují vstřícné vztahy mezi pedagogy, studenty i zaměstnanci.

Jestliže si položíme otázku, zda chceme být prakticky orientovanou uměleckou školou nebo školou osobitou a moderní, která se sebevědomě začleňuje do evropského kontextu a v tomto směru nabízí svůj jedinečný a nezaměnitelný přínos, tak volím tuto druhou možnost. Předkládám tedy vizi JAMU jako školy, jejíž jméno je celoevropsky známou značkou kvality, na které bude ctít studovat i pro zahraniční studenty a vyučovat i pro zahraniční pedagogy. Samozřejmě i s vědomím, že takový přínos není dán samozřejmě a automaticky, ale že je nezbytné na něm soustavně a cílevědomě pracovat a neustále ho rozvíjet.

Uvedl jsem, že rektor by měl být osobností, která tuto vizi představuje, zhmotňuje a maximálně směřuje úsilí všech pedagogů, zaměstnanců i studentů k naplňování těchto cílů. V zásadě bylo mělo jít o dvojí směřování:

A) Působení rektora a jeho týmu směrem dovnitř školy.

B) Prosazování této vize směrem k vnějšímu prostředí – k celé společnosti a jejím institucím, stejně tak i do zahraničí.

4. Priority směrem k vnitřnímu prostředí

O výrazné a důležité změny chci při vykonávání funkce rektora usilovat zejména při činnosti a působení směrem dovnitř školy, kde nalézám nejvíce problémů. Samozřejmě respektuji svébytnost obou fakult. Jako bývalý děkan velmi dobře vím, že se mají především spravovat samy, že jejich autonomní postavení je třeba dodržovat a že až do samotného řízení fakult by rektor neměl zasahovat. Stejně tak musí ctít rovnoprávné postavení obou fakult, Hudební i Divadelní. Považuji však za důležité, aby se rektor jako vrcholný představitel školy nespokojoval s jakousi setrvačností a stereotypy, ale naopak tam, kde vnímá problémy a nedostatky, přicházel s impulzy a podněty k jejich řešení. A to zejména tam, kde to vidí jako naléhavé a potřebné z hlediska naplňování a uskutečňování vize a poslání JAMU.

Dovolte mi proto, abych se v dalším výkladu zaměřil právě na ta problémová místa, jejichž řešení bych chtěl věnovat výraznou pozornost:

1. Zásadním cílem je, aby na naší škole jako pedagogové působily vynikající umělecké osobnosti a vedle nich vyrůstaly i talentovaní tvůrci mladší generace, kteří budou soustavně připravováni pro pedagogickou činnost. Důležitou cestou k tomu je kvalita doktorských studijních programů, na kterou se budu průběžně zaměřovat. To však zdaleka nestačí. Motivace špičkových tvůrců k pedagogickému působení na naší škole a postavení mladých pedagogů a zaměstnanců je pro mne proto jedno z klíčových témat.

Jako rektor chci změnit situaci, kdy platy zejména mladších pedagogů jsou nejménou nižší než učitelů na základních či základních uměleckých školách. V tomto směru budu považovat za nezbytné iniciovat a podporovat výrazné změny. Důraz při tom položím na oceňování a odměňování zejména mimořádně kvalitních výkonů a výsledků.

Ekonomické možnosti takového řešení nejsou jednoduché a snadné, ale je nezbytné je hledat a nalézat. Samozřejmě je třeba využívat všech dostupných zdrojů financování, včetně grantových. Musíme se proto dobře připravit na další plánovací období financování z evropských prostředků (ať už se jedná o nově koncipovaný program Kreativní Evropa, Erasmus pro všechny nebo Operační programy pro vzdělávání v rámci ESF), jejichž konkretizace pro spuštění v roce 2014 právě probíhá. Současně je nezbytné, abychom tyto granty využívali skutečně efektivně, aby nebyly jen nadbytečnou a složitou administrativní zátěží, ale abychom z nich vytěžili maximum pro kvalitu práce školy tak, aby znamenaly výrazný přínos pro studenty, ale také aby byli náležitě odměňováni jejich řešitelé.

Pro školu jsou velkým přínosem také prostředky získávané za výsledky v umělecké a vědecké činnosti (RUV, RIV). Chci proto zajistit transparentnost jejich rozdělování tak, aby se tyto finance dostávaly především k těm, kteří se o ně zasloužili.

Bude však velmi důležité také hledat a nalézat vnitřní rezervy a soustavněji sledovat efektivitu vynakládaných prostředků ve všech položkách, případně i prověřovat účelnost některých pracovních pozic. S tímto záměrem bych v období od 1. února do 30. června 2014 dal provést kvalifikovanou analýzu, o kterou bych požádal i děkany fakult. Následně bych do 31. října 2014 předložil akademickému senátu JAMU návrhy opatření. To vše s cílem dosáhnout toho, aby bylo možné lépe ohodnotit kvalitní vykonanou práci a zajistit seriózní podmínky pro působení pedagogů mladší generace.

Jestliže byla po mnoha dlouhých peripetiích dokončena příprava kariérního řádu a zásad odborného růstu, považuji v této souvislosti za nezbytné ve spolupráci s děkany uvést v život

jasně nastavený systém základní mzda plus motivační složka platu, která je přesně pojmenovaná. I v tomto směru chci akademickému senátu předložit závěry a návrhy do 31. října 2014.

2. Zkvalitnění komunikace uvnitř školy tak, aby všichni pedagogové, studenti i zaměstnanci brali směřování školy k těm nejvyšším cílům za své, aby o podstatných záměrech věděli a diskutovali o nich a aby k tomu měli nejen dostatek prostoru, ale také aby jejich hlas měl příslušnou váhu a odezvu. Důležitou úlohu by v tom měly v souladu s vývojem moderních technologií sehrávat webové stránky školy, které jsou zastaralé a které je nezbytné zásadním způsobem inovovat, včetně zajištění možnosti jejich operativní aktualizace a prostoru pro diskuse. Webové stránky by svou nikoli překonanou, ale moderní tvář měly reprezentovat školu i směrem k vnějšímu prostředí a operativně, plasticky a interaktivně informovat o dění školy, jejich úspěších i tématech, která řeší. Tyto nové webové stránky musí být navrženy do 15. 6. 2014 a nejpozději od 31. 10. 2014 zprovozněny.

Za podobně důležitá však považuji i pravidelná osobní setkávání a jednání, na nichž by se vyjasňovaly nejen akutní, ale i koncepční otázky; ve struktuře pravidelných setkávání například chybí pravidelné porady pracovníků rektorátu, nebo také porady prorektorů s příslušnými proděkany apod. Podnět k jejich uskutečňování bych dal ihned po nástupu do funkce. Výraznější úlohu při obsáhlejší informování o činnosti, záměrech, problémech i úspěších celé školy by měl sehrávat také školní časopis (doposud Občasník), jehož kvalitě chci věnovat soustavnou pozornost. Měl by mimo jiné zveřejňovat recenze představení a koncertů, stejně tak i výstupy různých evaluačních šetření. Koncepce nové podoby časopisu musí být připravená do 15. 6. 2014 tak, aby první číslo vyšlo do 31. 10. 2014.

3. Velký důraz chci položit na kvalitu výstupů uměleckých, odborných a vědeckých, pedagogických i manažerských. Toho není možné dosáhnout bez soustavného a náročného hodnocení těchto výstupů, a to jak z pohledu interního tak externího. Se svým týmem chci hledat a volit skutečně vhodné postupy a metody hodnocení /evaluace, které nebudou jen formální a administrativně náročné, ale které budou přinášet podněty pro další zkvalitňování výstupů. Jde o úkol průběžný, který však bude každoročně vyhodnocován k 15. únoru.

Považuji za důležité a přínosné zapojovat do hodnocení uměleckých výstupů rovněž doktorandy a ke zvážení dávám také spolupráci s posluchači hudební a divadelní vědy, především v recenzní činnosti. Při minimální kritické reflexi v tisku a médiích to může být způsob, jak výsledky interpretační práce a tvorby studentů objektivizovat. Vhodným

způsobem zveřejňování by mohl být například výše uvedený (pravděpodobně internetový) časopis, který by mnohostranně tvorbu studentů reflektoval.

Velkou pozornost chci věnovat také vyhodnocování evaluace pedagogické i administrativní činnosti, pro kterou si fakulty samostatně zvolí vhodné postupy. Za významný a naléhavý úkol považuji to, aby fakulty podstoupily mezinárodní evaluaci (jakou byl v minulosti např. SCART), k jejíž okamžité přípravě dám příslušné impulzy.

Jednu z možností, jak upozornit na vynikající výsledky pedagogické, umělecké nebo vědecké práce, chci realizovat zavedením Ceny rektora JAMU, prostřednictvím které by tyto mimořádné výkony byly nejen oceněny, ale i popularizovány. Cena by byla udělována vždy při imatrikulaci studentů prvního ročníku, poprvé tedy na počátku akademického roku 2014/15.

4. Za další z podstatných úkolů považuji rozvíjení spolupráce i přátelských vztahů mezi Divadelní a Hudební fakultou. To je věc, o jejíž potřebnosti se často mluví, průběžně se také některé společné aktivity uskutečňují. Jsem však přesvědčený, že by jich mohlo a mělo být více. Začít chci iniciováním rozšíření nabídky předmětů otevřených posluchačům obou fakult – například v oblasti činoherní a operní režie, multimediálních oborů, scénické hudby, scénografie, světelného designu, divadelního a hudebního manažerství. Účast na společných seminářích bývá často začátkem celoživotní umělecké spolupráce. Odtud vede také cesta ke společným projektům obou fakult. Takovouto spolupráci nelze přikázat ani vynutit, je však třeba ji průběžně domlouvat a nabízet. Jednání kolegia rektora jsou dle mého názoru k tomu důležitou startovací platformou. Jde tedy o úkol, který je třeba realizovat průběžně, avšak soustavně. Jeho naplňování by se mělo projevit již v akademickém roce 2014/15.

5. Za další naléhavý úkol považuji prohlubování začlenění Divadla na Orlí – hudebně dramatické laboratoře do života školy tak, aby to nebylo provozní repertoárové divadlo, ale skutečná laboratoř, kde se bude hledat, zkoušet a experimentovat. V současné podobě jde spíše o „skleněný zámek“, do kterého snad můžeme občas nahlédnout, který však nejen nebyl organicky včleněn do života školy, ale naopak se spíše se uzavírá do sebe. Považuji za nezbytné tyto prostory otevřít co největšímu spektru oborů studovaných na JAMU z Hudební i Divadelní fakulty tak, aby zde byl prostor i pro vzájemnou spolupráci například od melodramů až po multimediální projekty, stejně tak aby se zde častěji konaly větší studentské hudební koncerty a vystoupení. Za podstatné považuji rovněž to, aby zde studenti nalézali přátelské prostředí, ve kterém si budou moci vyzkoušet nejen práci s moderními

technologemi, ale také budou mít příležitost hledat a experimentovat, tedy ne jen realizovat. Rovněž vstřícnost veškerého organizačního i technického personálu vůči novým formám a postupům by měla být jedním ze znaků progresivní studentské scény a laboratoře. Na tomto směřování Divadla na Orli se chci jako rektor osobně podílet v čele umělecké (doposud dramaturgické) rady. Řešení bych se ujal ihned po nástupu do funkce tak, aby se první výsledky začaly projevovat již v roce 2014.

6. Jako podstatný úkol vnímám také udržování a rozvíjení tradice JAMU, která je dána zejména jejími vynikajícími pedagogy a absolventy. Zatímco na řadě zahraničních uměleckých škol jsou na čelných místech umístěny portréty jejích absolventů, u nás často ani nevíme, kteří přední tvůrci u nás vystudovali. Proto chci na rok 2017, kdy uplyne 70 let od založení JAMU, iniciovat velké setkání absolventů školy, stejně tak i vydání reprezentativní bilanční publikace a uspořádání velké výstavy o historii JAMU, která se může stát základem stálé prezentace v budovách fakult. Přípravy začnou probíhat již v roce 2015, realizace v roce 2017. Odtud by se měly odvíjet i nové formy spolupráce s absolventy, jejichž váha musí ležet na fakultách.

7. Za stejně důležité však považuji i mnohem soustavnější sledování současného uplatňování dnešních absolventů a problémů s tím spojených. Přestože jde o úkol, který by měly sledovat a plnit především fakulty, považuji za nezbytné v tomto směru přinášet nové podněty a impulzy a vyhodnocovat výsledky uplatňování absolventů na celoškolské úrovni pravidelně k 15. únoru každého roku (více k této problematice uvedu ještě v souvislosti s vnějšími vztahy).

8. Budu také iniciovat zásadní diskusi o kvalitě, využívání a budoucím směřování ubytovacích služeb v Astorce, která by měla proběhnout za podstatné účasti studentů. Považuji za potřebné slyšet i kritické názory a chci v tomto směru přispět k hledání optimálních řešení. Cestou k pojmenování problémů by měla být písemná anketa, která proběhne do 31. května 2014. Opatření ke zlepšení služeb by dle jejich naléhavosti a složitosti byla realizována do konce roku 2014, případně i v průběhu následujícího roku.

9. Budu rovněž podporovat rozšiřování knihovního fondu zejména o zahraniční literaturu za pomoci grantů, příležitost v tomto směru vidím například prostřednictvím specifického výzkumu, grantů GA ČR apod. Za důležité považuji také soustavné budování fondu audiovizuálních záznamů špičkových inscenací a koncertů. V Edičním středisku bude žádoucí vedle stávající publikační činnosti zajistit ve větší míře možnost publikování překladů nejdůležitější odborné literatury pro jednotlivé studijní obory.

10. Budu podporovat provádění základního a aplikovaného výzkumu na fakultách i ve Výzkumném centru JAMU, pro které je však nezbytné vytvořit jasný rámec a směrnice (úkol pro příslušného prorektora do 31. 10. 2014). Vědecké zkoumání bude žádoucí více propojovat s doktorskými programy a specifickým výzkumem, jehož výsledky a výstupy musí být zveřejňovány minimálně na webových stránkách školy (Akademické studie) nebo představovány na konferencích domácích (v jejich pořádání bude škola pokračovat) i zahraničních. Významné obsáhlejší studie bude škola nadále publikovat knižně v Edičním středisku, stejně tak i sborníky z konferencí (pro něž je žádoucí získat mezinárodní certifikaci – úkol pro příslušného prorektora: prověření reálných možností do 31. 12. 2014). Pokračovat bude také vydávání výběrové řady disertačních prací (pro kterou je třeba hledat modernější grafický design).

11. Jestliže požadujeme po studentech špičkové tvůrčí výkony, musíme nalézat dostatečné prostředky také na průběžnou obměnu hudebních nástrojů a učebních pomůcek tak, aby studenti mohli pracovat s hudebními a technologickými nástroji na úrovni užívaných standardů v duchu evropského vývoje. Vzhledem k nákladnosti těchto nástrojů a technických uměleckých prostředků je však nezbytné při jejich pořizování a práci s nimi postupovat maximálně efektivně a vycházet přitom z kvalifikovaných analýz fakult. Pro jejich získávání je nezbytné hledat a využívat dostupné grantové příležitosti, což je úkol zejména pro projektovou kancelář.

12. Za dlouhodobě nevyřešený problém naší školy považuji autorskoprávní problematiku školních studentských výkonů a děl, což vytváří závažné potíže pro jejich uplatňování například v televizi. Hned na počátku svého rektorského působení proto chci iniciovat systematizování možných řešení a budu prosazovat nastavení podmínek, které by jasně pojmenovaly možnosti přenositelnosti díla/výkonu, které bylo realizováno v rámci studijního plánu.

13. Jsem si vědom toho, že akademické senáty jsou nejen zásadní součástí samosprávy školy, ale také tím nejdůležitějším mechanismem, prostřednictvím kterého jsou uplatňovány demokratické principy a akademické svobody. V soustavné spolupráci s akademickým senátem JAMU vidím příležitost, jak spravovat a řídit naši školu v souladu s potřebami, požadavky a přáním jejích studentů i pedagogů. Proto chci přijímat pozvání na pokud možno všechna jednání akademického senátu. Navíc se chci pravidelně setkávat s předsedou

akademického senátu a stejně tak i se studentskými zástupci ze všech tří senátů v intervalu, který obě strany budou považovat za užitečný a potřebný.

14. V neposlední řadě chci přispět k tomu, aby etický kodex, který naše škola před časem přijala, nebyl jen kusem papíru, který většina akademické obce ani nezná. Jako rektor chci při řízení školy klást důraz na rozvíjení občanských a demokratických zásad a spolu s tím i na vědomí toho, že kultura a umění nejsou jen jakýmsi přívěskem nebo nadstavbou, ale musí být součástí způsobu života naší školy i celé naší společnosti. K zdůrazňování etických zásad a pravidel budu využívat pravidelné porady pedagogů a zaměstnanců, stejně tak jako pravidelná setkávání se studenty obou fakult .

15. Základním koncepčním a programovým dokumentem školy je Dlouhodobý záměr JAMU na období 2011–2015 a jeho každoroční aktualizace. Z jeho zásad jsem připravený vycházet, stejně tak jako chci naplňovat úkoly z něho vyplývající. Jako svůj zásadní úkol na pozici rektora vnímám vytvoření a formulování vize a Dlouhodobého záměru na léta 2016–2020. Východiskem pro tuto programovou práci budou hlavní myšlenky zde představované koncepce.

5. Priority směrem k vnějšímu prostředí

Za důležité považuji, aby se rektor veřejně vyslovoval k celospolečenským otázkám a problémům v těch případech, kdy jsou porušována občanská práva nebo demokratické principy. Jsem totiž přesvědčen – a svými celoživotními aktivitami jsem se to snažil prokázat – že umění nemá jen rovinu estetickou, ale též rovinu etickou, že jeho úlohou a posláním je angažovat se v společenských procesech ve službách humanity, spravedlnosti a demokracie. Že prostě jako tvůrci i občané nemůžeme být lhostejní k tomu, co se děje ve společnosti.

Další priority:

1. Směrem k legislativě to znamená zejména trvajícím usilováním o to, aby Zákon o vysokých školách (a jeho následné naplňování) respektoval specifické postavení vysokých uměleckých škol. Stejně tak se budu zasazovat o to, aby byla uchována autonomie a samospráva vysokých škol, včetně zásadní úlohy akademických senátů. To je úkol, který budu řešit v součinnosti s dalšími rektory vysokých škol. V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že jsem vždy vystupoval proti zavádění školního a hodlám tak činit i v budoucnosti. Jako další úkol v

tomto směru vnímám úsilí o to, aby došlo ke změně v Zákoně č. 563/2004 Sb. o pedagogických pracovnících tak, aby absolventi umělecko-pedagogických oborů vysokých škol měli zajištěno rovnoprávné postavení a plné respektování jejich pedagogické způsobilosti. V současnosti jde o problem, který se týká zejména absolventů Divadelní fakulty, kteří jsou při svém pedagogickém působení nejednou diskriminováni. Cesta k nápravě může vest jen přes spolupráci s rektory dalších uměleckých škol, jednání s představiteli ministerstva školství a také s poslaneckými kluby s cílem dosažení změny zákona (úkol průběžný).

2. Postavení přední vysoké umělecké školy, která zajišťuje a zaručuje nejvyšší kvalitu uměleckého vzdělávání v široké škále oborů, musí odpovídat také ekonomické zajištění této činnosti nejen prostřednictvím dotací, ale také využíváním grantových i dalších příležitostí. Tento úkol je možné plnit jen v dobré a úzké součinnosti a spolupráci s kvestorkou.

3. Za žádoucí a potřebné považuji rovněž průběžné rozvíjení a prohlubování tradičně dobré spolupráce s dalšími uměleckými vysokými školami, především s AMU a VŠMU, a to zejména při spolupráci na společných projektech, festivalech, konferencích a seminářích. Konkrétním krokem k naplňování tohoto záměru jsou rovněž dobré vztahy s rektory těchto škol, pravidelná setkávání a také vzájemné členství v uměleckých radách těchto škol. Pokračovat hodlám rovněž ve vzájemně výhodné spolupráci s dalšími brněnskými vysokými školami. Novým prvkem bude prohloubení spolupráce s Fakultou mediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně zejména v oblasti audiovizuální a multimediální tvorby, scénické hudby, světelného a grafického designu, stejně tak i při realizaci workshopů a festivalů.

4. Pokračovat chci v rozvíjení spolupráce se zahraničními uměleckými školami a kulturními institucemi. V tomto směru se budu výrazně opírat také o práci nového prorektora pro zahraniční styky. Jsem přesvědčený, že nastal čas, abychom se více než dříve zaměřovali ne na množství, ale zejména kvalitu a efektivnost těchto kontaktů, kterou vedení školy i fakult musí průběžně vyhodnocovat a sledovat jejich přínos studentům i pedagogům. V žádném případě nechci, abychom se stávali jakousi soukromou cestovní agenturou, čehož jsme v současnosti také někdy svědky. Výrazně by naše škola měla i v budoucnosti podporovat také zapojení do mezinárodních sítí uměleckých škol, zejména tam, kde se to dlouhodobě osvědčuje (například Asociace evropských konzervatoří). Podporovat budu také připojení k nově se formující síti předních evropských divadelních škol E:UTSA. Budu usilovat o to, aby

naše škola věnovala maximální pozornost co nejkvalitnější přípravě účasti na studentských soutěžích a festivalech a zapojovala se do přínosných a smysluplných mezinárodních projektů

5. Za velmi důležitou považuji spolupráci s uměleckými a kulturními institucemi, na prvním místě s Filharmonii Brno, brněnskými a jihomoravskými divadly, studii Českého rozhlasu a České televize, a to zejména při uskutečňování praxí a stáží studentů během studia. U nemalé části absolventů je hlavním problémem přechod ze školy do praxe, který není plynulý, ale někdy má i podobu pádu do propasti pracovního úřadu a následného vyhrabávání se z ní. Budu proto iniciovat a podporovat uzavírání smluv se zaměstnavateli o stážích studentů a hledat pro ně podporu například z fondů Evropské unie. Za jeden z nejdůležitějších úkolů pro nastávající období pokládám rozvíjení možností uplatňování absolventů a získávání zpětných vazeb týkajících se kvality jejich připravenosti i z hlediska nároků praxe. Nemělo by však jít o jednorázovou akci, ale soustavné podněcování a zprostředkovávání možností kvalitní prezentace absolvujících studentů potenciálním zaměstnavatelům. A to jak prostřednictvím elektronických sociálních sítí, tak také přímými kontakty, například mnohem širším a soustavnějším zvaním ředitelů a uměleckých šéfů na koncerty a premiéry a zvyšováním umělecké i společenské prestiže těchto akcí.

6. Budu podporovat rovněž spolupráci s regionálními orgány a organizacemi, především zastupitelstvem kraje a města, ať už při tradičních aktivitách jako je SETKÁNÍ/ENCOUNTER, Mezinárodní soutěž Leoše Janáčka, Slavnost masek, Musica nova, tak i při nalézání nových, oboustranně prospěšných oblastí spolupráce. Nechci, abychom v tomto směru byli jen žadateli o granty, ale abychom nabízeli pomoc při formulování a formování kulturní politiky města a kraje, například prostřednictvím zadávání diplomových či disertačních prací, které budou zevrubně analyzovat problémy a přinášet náměty na jejich řešení. Ve vztahu k zastupitelstvům chci konkrétně podporovat také nezávislé umělecké aktivity, rozšiřování možností vícezdrojového financování, stejně tak i hledání optimálního způsobu rozdělování prostředků pro kulturu prostřednictvím grantových systémů. Za významný úkol považuji soustavnou podporu výstavby Janáčkova kulturního centra jako prostoru, který je zásadním způsobem důležitý pro kvalitu hudebního života v Brně.

6. Závěr

Na závěr mi dovoluji ještě jedno malé zamyšlení nad smyslem a úkolem pracoviště, v jehož čele chci stát. Na počátku jsem mluvil o vznešeném poslání rektora, který má zosobňovat hodnoty a vytyčovat vizi celkového směřování naší školy. Chtěl bych se však vrátit na zem a pojmenovat, že v mém pojetí jde také – a možná zejména – o službu, službu ideálu, který si škola před sebe postavila a staví i směrem do budoucnosti. Ale také službu fakultám, které usilují o naplnění vize každodenní pedagogickou a tvůrčí prací. Chtěl bych dosáhnout toho, aby si pracoviště, kterému říkáme rektorát, tuto úlohu dobře uvědomovalo a především realizovalo ve své praktické činnosti. Jde totiž o to, že poskytujeme tuto službu z vůle fakult a musíme dělat maximum, abychom jim poskytovali perfektní administrativní a technický servis v oblastech, kde je to pro jejich koexistenci důležité a potřebné. Nesmíme však při tom zapomínat, že to nejpodstatnější, kvůli čemu tu jsme, je výuka a tvůrčí činnost, která se odehrává na fakultách. Pro ni musíme vytvářet co nejlepší podmínky a musíme si být dobře vědomi toho, že fakulty nejlépe vědí, co v tomto směru nejvíce potřebují. Můj bohužel již zesnulý kolega a přítel, spoluzakladatel a režisér Divadla Husa na provázku Peter Scherhauser byl po několik let i prorektorem naší školy. Svou zkušenost z této práce vyjádřil myšlenkou, že každý pracovník rektorátu by měl cyklicky trávit nějaký čas ve výuce, aby věděl, v čem výuka na umělecké škole spočívá a k čemu tedy také směřuje jeho vlastní práce. Vnímám tuto myšlenku nejen jako určitý obraz a příměr. Považuji za nesmírně důležité, že si budeme uchovávat a rozvíjet vědomí, proč tu jsme. Že nejsme škola či instituce jako kterákoli jiná, že máme své jedinečné poslání, jehož součástí je kultivace hodnot a rozvíjení kultury mezilidských vztahů. Jako rektor JAMU chci s vynaložením všech svých sil usilovat o to, abychom jako škola na sebe i na své studenty kladli ty nejvyšší nároky, ale stejně tak aby tomu odpovídaly podmínky a kultivované vztahy, které vytváříme svým jednáním. Mým cílem je, abychom byli školou otevřenou, vstřícnou, přátelskou a přívětivou, umožňující plnou koncentraci na její tvůrčí úkoly a poslání.